

vil der kunne ske frakendelse i medfør af bestemmelsen i borgerlig straffelovs § 79.

Stk. 2 er ændret under hensyn til den ændrede formulering af § 16.

I stk. 3 er „3 måneder“ ændret til „6 måneder“, og udkastets sidste punktum er udeladt.

I stk. 4 foreslås tidsfristen for domstolenes adgang til tilbagegivelse af førerretten, når der er tale om en førstegangsfrikendelse, sat op til 3 år, medens der foreslås en tidsfrist på 6 år, når førerretten tidligere har været frakendt den pågældende; i disse sidste tilfælde kan tilbagegivelse kun ske rent undtagelsesvis.

Stk. 5, 6, 7 og 8 er ligelydende med udkastets stk. 5, 6, 7 og 8, dog at sidste punktum i stk. 6 er udeladt som upåkrævet, efter at minimumstiden for frakendelse af førerretten er sat til 6 måneder.

Til § 71. (§ 65).

Bestemmelsen er ligelydende med udkastets § 65 bortset fra, at man har tilføjet „eller søge truffet“ i 2. linie og udvidet eksemplerne på beskyttelsesforanstaltninger med „opstilling af færdselstavler“. Selv om det er rimeligt at udvise nogen tilbageholdenhed med hensyn til opstilling af færdselstavler, således at man i første række søger at sikre børnene på anden måde, findes der dog mange steder, hvor skoletavlen er påkrævet.

Bestemmelsen i udkastets § 66 er udeladt, idet man ikke finder den tilstrækkelig påkrævet.

Til § 72. (§ 67).

Bestemmelsen er ligelydende med udkastets § 67 bortset fra en redaktionel ændring og bortset fra, at man har medtaget den nugældende bestemmelse om pligt til snarest muligt at give politiet meddelelse om den foretagne udrykningskørsel.

Til § 73. (§ 68).

Stk. 1 er ligelydende med udkastets § 68, stk. 1, bortset fra, at man har medtaget en definition af drosker, jfr. den gældende motorlovs § 36, stk. 1. De krav til indretning og benyttelse, som kan fastsættes i det kommunale regulativ, er alene sådanne krav, som hensynet til publikum tilsiger (særlige typer af køretøjer, nummerering, nummerlygter, renligholdelse m. v.), medens de almindelige krav om indretning og udstyr, som fastsættes af hensyn til færdselssikkerheden, som hidtil fastsættes af justitsministeren, ifølge forslaget i medfør af § 10.

Medens man hidtil har haft to grupper af motorvogne, der benyttes til erhvervsmæssig person-

befordring, drosker og lillebiler, nødvendiggør forslaget ikke, at der findes mere end een gruppe. Spørgsmålet, om man skal opretholde to grupper, må overlades kommunalbestyrelserne til afgørelse.

Stk. 2 er ændret, således at det direkte fremgår af loven, at der skal være kort, som angiver vognens registreringsnummer, antal passagerer, hvortil den er godkendt, og at vognen er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring og undergivet politiets tilsyn.

Stk. 3 er ligelydende med udkastets stk. 3.

Udkastets stk. 4 er udeladt; bestemmelsen skønnes ikke at høre hjemme i færdselsloven, men bør findes i lovgivningen om international personbefordring.

Til § 74. (§ 69).

Bestemmelsen er ligelydende med udkastets § 69.

Til § 75. (§ 70).

Stk. 1—3 er ligelydende med udkastets § 70. Som anført i færdselsudvalgets bemærkninger er de motorsagkyndiges ansættelses- og aflønningsforhold til særlig undersøgelse. Resultatet af denne undersøgelse ventes at foreligge om kort tid. De gebyr-andele, som tilfalder de motorsagkyndige, er uændret i forhold til motorlovens § 44.

Formuleringen af stk. 1 („der kan beskikkes særlige motorsagkyndige“) gør det muligt at henlægge prøver og undersøgelser til andre end egentlige motorsagkyndige. Man har således under overvejelse at udvide ordningen med typeundersøgelse af motorkøretøjer, således at man i lighed med ordninger, der gælder i Sverige og Tyskland, eventuelt kan undlade fremstilling og godkendelse af fabriksnye personmotorvogne.

Stk. 4 er ny i forhold til udkastet. Man har fundet det naturligt at medtage bestemmelsen, jfr. gældende motorlovs § 15, stk. 5.

Til § 76. (§ 71).

I stk. 1 er punkt a) ændret, således at aldersgrænsen sættes til 23 år, og således at der ikke kan dispenseres fra denne. I justitsministeriets dispensationspraksis er man som hovedregel ikke gået under 23 år, medens man, hvor særlige grunde har været oplyst, i temmelig vidt omfang har meddelt dispensationer fra 25 års-grænsen ned til 23 år.

I punkt d) er „for politiet og de motorsagkyndige“ udgået, således at man stilles friere med hensyn til prøveudvalgenes sammensætning.

Stk. 2 er ligelydende med udkastets stk. 2.

Stk. 3 er ligelydende med udkastets stk. 3 bortset fra, at sidste sætning er udeladt; den må anses for overflødig, idet det følger af bestemmelsen